

АКАТИСТ СВЕТОЈ ВЕЛИКОМУЧЕНИЦИ НЕДЕЉИ

7. / 20. јул

Кондак 1.

Теби, изабраној и неустрашивој невести Христовој, која си неописаним подвигом мучеништва као муња у рај узлетела, молитвени вапај упућујемо и смерно те призивамо да нам помогнеш да и ми добар рат на Земљи извојујемо и у Царство Небеско дођемо, како би могли да ти кличемо: Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Икос 1.

Од Христа измољена, Христу посвећена, за Христа пострадала, све је у теби, света великомученице Недеља Христово и анђелско било, да си заједно са апостолом Павлом до смрти радосно клицала: “Не живим више ја, него Христос у мени”. А ми, који слаavimo славну успомену твоју, овако те величамо:

Радуј се, Еванђеља Христовог испуњење!
Радуј се, величанственог подвига остварење!
Радуј се, Свете Тројице прослављење!
Радуј се, љубави Христове озарење!
Радуј се, Духа Светог просветљење!
Радуј се, свих земнородних удивљење!
Радуј се, покајних молитвеника умиљење!
Радуј се, безбројних болних исцељење!
Радуј се, гресима заробљених ослобођење!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 2.

Родитељи твоји, света великомученице Недеља, беху већ доста стари, али целог су живота живели у нади да ће им Господ подарити чедо, па су зато свакодневно лили молитвене сузе и тихо појали: Алилуја!

Икос 2.

И Господ Који услишава свачију искрену молитву, јер родитељи твоји беху обећали да ће свој пород посветити Богу, смилова се и на њих, те им се једне недеље роди красна ћерка, којој зато и дадоше име Недеља – Кириаки, и којој ми радосно уносимо овакве похвале:

Радуј се, јер си од Бога сузама измољена!
Радуј се, јер си Богу од рођења посвећена!
Радуј се, јер си у дан Васкрења Христовог рођена!
Радуј се, јер си и именом Господња постала!
Радуј се, јер име твоје свето и данас девственице носе!
Радуј се, јер си благодаћу Божијом као млеко дојена!
Радуј се, јер је душа твоја само добротом испуњавана!
Радуј се, јер си Анђео у телу била!
Радуј се, благословено семе које је стоструки род донело!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 3.

Родивши се са благословом Господњим, са благословом Господњим си и живела, Недеља славна, јер су родитељи твоји часни, схвативши да их је преко тебе Бог благословио, свакодневно крај твоје постеле радосно појали: Алилуја!

Икос 3.

О, света великомученица Недеља, ти си од колевке Христом Господом храњена, и Христом Господом расла, тако да и ниси живела као друга раскалашна деца, већ си се испуњавала благодати и љубави према Вишњем Царству и Женику Вечном, Господу Христу, Кога си неизмерно заволела. Зато те похвалним песмама величамо:

Радуј се, јер си се од младости у Христа обукла!
Радуј се, јер си брачну ложницу у срцу Господу спремала!
Радуј се, јер овим светом ниси живела!
Радуј се, јер си само ка Небу стремила!
Радуј се, јер си се за велики подвиг припремала!
Радуј се, јер си у непрестаном Богомислију била!
Радуј се, неисцрпни изворе благодати!
Радуј се, недогледна дубино љубави Божије!
Радуј се, недогледна ливадо миомира Христовог!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 4.

Када си одрасла, многи просци, видевши телесну и душевну лепоту твоју, света Недеља, дођоше да те узму себи за невесту, али ти свима рече да си од рођења обручена Једном чудесно Лепом и Величанственом Женику, Свецару Христу, Кома сви треба да кличу: Алилуја!

Икос 4.

Видевши да си непоколебљива у одлуци, један од одбијених просаца оптужи тебе, света Недеља, и остареле родитеље твоје, злочестивом цару Диоклецијану да исповедате Веру Хришћанску, па вас због тога ухватише и у тамницу бацише. Зато ти смерно овако кличемо:

Радуј се, мудра девственице Христова!
Радуј се, јер светиљка душе твоје беше преиспуњена уљем Небеским!
Радуј се, јер љубав земаљску за ништа сматраше!
Радуј се, јер само Господа у срцу имаше!
Радуј се, мирисни цвети који за Христом уздисаше!
Радуј се, јагње које за Пастиром Христом трчаше!
Радуј се, јер храбро Христа исповедаше!
Радуј се, јер се смрти телесне не бојаше!
Радуј се, јер те муке предстојеће радоваше!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 5.

Богомрски цар нареди те прво мучише твоје родитеље, света Недеља, и они радосно у мукама скончаше, знајући да су угодили Господу, и да ћеш и ти убрзо у Царство Небеско доћи, где ћете опет заједно певати: Алилуја!

Икос 5.

А тебе, света мученице Недеља, послаше у Никомидију цару Максимијану на суд. Видевши красоту твоју, цар покуша ласкама да те одврати од Господа Христа, нудећи ти сву славу и богатство овога света. Али ти, срцем Небу окренута, све то одби, не плашећи се предстојећих мука. Због такве храбрости твоје, ми ти узносимо овакве похвале:

Радуј се, доброг корена добри изданче!
Радуј се, јер си радосно ка Христу родитеље испратила!
Радуј се, јер почасти царске за ништа сматраше!
Радуј се, јер си за Христа страдала да би са Њим живела!
Радуј се, јер се име твоје у Цркви свечасно слави!
Радуј се, јер си и пре Суда стала Богу с десне стране!
Радуј се, јер си храбро пред земаљским царем исповедила Цара Небеског!
Радуј се, ружо која си из мученичке крви процветала!
Радуј се, кроз векове слављена мученице!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 6.

Тада цар нареди да те положи на земљу и бију воловским жилама. Док те мучитељи дуго без милости шибаше, ти, света великомученице Недеља, крепљена Господом, клицаше: Алилуја!

Икос 6.

Видећи то, мучитељ Максимијан се страховито разјари, те викаше на војнике да те бију још јаче. Тада му ти, света Недеља, храбро рече: “Не варај се, Максимијане, никада ме нећеш потчинити вољи својој, јер мени мој Бог помаже да издржим и веће муке од ових”. Дивећи се неустрашивости твојој, ми те величамо овако:

Радуј се, јер си и у мукама славила Господа!
Радуј се, јер си Богом крепљена у подвигу мучеништва!
Радуј се, јер земљу крвљу својом освети!
Радуј се, јер венац нетљени у Царству Небеском прими!
Радуј се, јер душу своју вечно Христу обручи!
Радуј се, јер си за Господа Христа живот положила!
Радуј се, непобедива мученице Христова!
Радуј се, јер муке за Христа радосно издржа!
Радуј се, одважна јунакињо Небеског Цара!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 7.

Онда те цар посла управитељу Илариону, не би ли те можда он од Христа одвратио. И он те стаде наговарати да се одрекнеш Vere Хришћанске, па те одведе у храм идолски да принесеш жртву идолима. А ти, света великомученице Недеља, помоливши се Богу громко запева: Алилуја!

Икос 7.

О, страшног ли чуда, Господ чу молитву твоју, света Недеља, и услиши је, јер тада наста силан земљотрес, и сви идоли попадаше на земљу и поразбијаше се. Затим сину муња небеска и сагори лице управитељу Илариону, од чега он паде са престола и издахну. Задивљени и устрашени овим чудом, ми ти певамо:

Радуј се, јер се бездушним идолима ниси поклонила!
Радуј се, јер си се једино Христу Господу клањала!
Радуј се, јер храм идолски молитвом сруши!
Радуј се, јер демоне из мртвих идола смело одагна!
Радуј се, јер се мученишвом удостоји вечне славе!
Радуј се, јер се ниси бојала страшних мучитеља!
Радуј се, дивна невесто у Христовој брачној одаји!
Радуј се, светли сасуде Духа Светога!
Радуј се, јер све наше молбе брзо испуњаваш!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 8.

Тада за управитеља дође Аполоније, који чувши шта се догодило, даде да те зверски муче, света Недеља, али ти си и даље храбро све те муке подносила, појући свом Господу: Алилуја!

Икос 8.

Онда те бацише у тамницу сву у ранама и крви. И док се ти тихо мољаше, света Недеља, сва тамница бљесну од чудесне светлости и појави се Сам Господ Христос, који у трену излечи све ране твоје и рече: “Не бој се мука, Недеља, Моја благодат је с тобом”. Радујући се радости твојој што те је Господ посетио, ми ти кличемо:

Радуј се, јер си Васкрслог Господа видела!
Радуј се, јер многи видећи мучеништво твоје у Христа повероваше!
Радуј се, јер си показала да се без жртве не може Богу угодити!
Радуј се, јер си неописану сладост духовну тада доживела!
Радуј се, јер си крвљу писала житије своје!
Радуј се, јер подвиг твој не могу да схвате они који овај свет воле!
Радуј се, јер си изабрана од Бога да посрамиш ђавола!
Радуј се, јер си дјевама Христовим прибројана!
Радуј се, јер си благодаћу победила слабост женске природе!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 9.

Управитељ Аполоније не знајући како ти постаде преко ноћи исцељена, поново те баци на муке, света мученице Недеља, али кад виде непоколебљивост твоју, нареди да те спале у огњу. А ти када то чу, радосно ускликну: Алилуја!

Икос 9.

Када би и Ангели проповедали, да ли би умели да искажу све страхоте мучења које си поднела, о света Недеља, и сву радост твоју што те је Господ удостојио да невину крв своју за Њега пролијеш. А нама, недостојнима, остаје само да те овако величамо:

Радуј се, јер си и Ангеле задивила подвигом својим!
Радуј се, јер си Ангелима и прибројана после смрти!
Радуј се, многоцени бисеру Цркве Христове!
Радуј се, јер те ни смрт није могла одвојити од Господа Христа!
Радуј се, јер си радост неисказану у Царству Небеском доживела!
Радуј се, јер се сила Божија кроз тебе пројавила!
Радуј се, јер си љубав према Христу мукама својим доказала!
Радуј се, јер многострадално тело твоје поста извор многих исцељења!
Радуј се, јер успомена твоја сија као сунце на Небу Цркве Христове!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 10.

Када слуге запалише огромну ватру, ти сама уђе у њу, света Недеља, али Господ благодаћу Својом не даде да те пламен нимало опали, па посла снажну кишу која угаси огањ, у коме ти стајаше са рукама подигнутим ка Небу и као старозаветни младићи у пећи огњеној, појаше: Алилуја!

Икос 10.

После управитељ нареди да доведу разне дивље животиње и пусте их к теби, али оне као јагњад полегаше крај ногу твојих. Видећи то чудо, многи присутни народ поверова у Господа Христа, и одмах беше мученички побијен. А ти, о света Недеља, узвикну злочестивом Аполонију: “За мене је живот умрети за Христа”! Дивећи се храбрости твојој, ми ти похвално појемо:

Радуј се, јер се ни огња страшног ниси уплашила!
Радуј се, јер си у њега смело сама ушла!
Радуј се, јер те огањ као ни младиће у Вавилону није опалио!
Радуј се, јер Ти се као и пророку Данилу дивље звери умиљаваше!
Радуј се, јер то чудо многе задиви, те у Христа повероваше!
Радуј се, јер Христос тобом Цркву Своју зидаше!
Радуј се, јер чудесно житије твоје и данас многе задивљује!
Радуј се, јер си неустрашиво сва мучења претрпела!
Радуј се, јер си чистотом душе храм Божији постала!
Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 11.

Мучитељ Аполоније видећи да те никако не може победити, нареди да ти мачем одсеку главу, света Недеља, а ти кад то чу, видећи да је подвиг твој дошао крају, и да ћеш се ускоро ка Господу преселити, радосно запева: Алилуја!

Икос 11.

Када те војници изведоше изван града на губилиште, ти их замоли да се помолиш, света Недеља, па клекнувши, заблагодари Богу за све, и мирно предаде душу Анђелима. Војници видећи то, зачудише се, и тада чуше глас с неба: “Идите браћо и причајте свима о великим делима Божјим”! И они прославише Господа, а ми прослављамо и тебе, света невесто Христова, овако говорећи:

Радуј се, јер си мирно Господу душу предала!

Радуј се, јер се Божија премудрост кроз тебе показала!

Радуј се, јер си поносно на врата Царства Небеског ушла!

Радуј се, величанствена славо Свете Тројице!

Радуј се, поносе рода људскога!

Радуј се, јер се ђаво у мученичкој крви твојој утопио!

Радуј се, јер си таму многобожачку развејала!

Радуј се, јер си диван плод девства Христу принела!

Радуј се, јер се наслађујеш неизрецивом сладошћу Небеском!

Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 12.

Славним мучеништвом својим, света мученице Недеља, украсила си се Небеским врлинама и радосно си стала једином Женику твоме, Христу Господу, с десне стране, и запевала са Анђелима: Алилуја!

Икос 12.

Засијала си као сјајно сунце међу звездама, о света Недеља, страдањима својим озарујући цео свет и осветивши земљу свечасном крвљу својом. Зато те кроз векове Црква велича и слави, појући овако:

Радуј се, јер си неисказаним мучеништвом победоносно у Царство Небеско ушла!

Радуј се, јер си кроз страдања Христова невеста постала!

Радуј се, јер си Божанским благодаћу просијала!

Радуј се, јер си мучеништвом свет осветила!

Радуј се, јер мошти твоје исцељења многима дароваше!

Радуј се, целомудрена и чиста девице Христова!

Радуј се, јер те ђаво ниједним оружјем није могао победити!

Радуј се, усрдна молитвенице за грехе наше!

Радуј се, Анђеле у људском телу!

Радуј се, јер си венац победе од Господа Христа примила!

Радуј се, света великомученице Недеља, величанствена невесто Господња!

Кондак 13.

О, света великомученице Недеља, јагње Христу на жртву принесено, погледај на нас који успомену твоју венцем молитава украшавамо, и помози нам да и ми у Небеске Дворе Христове стигнемо, где сви радосно поју: Алилуја!

(Овај кондак се чита три пута, па затим поново: икос 1. и кондак 1. и онда молитва, на крају.)

Молитва

О, света невесто Христова, великомученице Недеља, величанствени храмe Духа Светога! Који ум земаљски може да схвати чудесни живот твој и страдање твоје. Молитвом измољена од Господа и Господу посвећена до последњем трена овоземаљског, ти си била Анђео у телу, и на земаљско ниси ни помишљала, ум свој и срце усмеривиши ка Женику свом, Господу Христу. Зато си тако храбро и неустрашиво подносила обичном човеку неиздржива мучења, помагана благодаћу Божијом, да си до беса доводила мучитеље. И величанствено си земаљски подвиг свој довршила, са радосћу отишавши тамо где си од рођења желела, у брачне одаје Христових девственица, да кроз сву вечност пијеш Воду Живу, од које се не жедни, и која неописану сладост духовну доноси.

И ми, који се радосно сећамо дивне успомене твоје, осећамо и неку тугу која се разлива душама нашим. Јер овај свет је заиста свет туге и бола. Знамо да тамо где си ти, света Недеља, све лепотом и благодаћу сија, и да тамо туге нема, и да и ми имамо могућност да ту дођемо, бар у неки мали закутак Царства Небеског, али како, како, кад нас је земља приковала за себе, како, кад смо се предали без борбе, препуштајући се да нас таласи животни носе како хоће и куд хоће.

Али, ако у нама има бар толико снаге и љубави да се сећамо тебе и подвига твога, можда онда све и није изгубљено, можда нисмо умрли завек, можда некако препливамо море животно, и не потонемо на дно. Зато нам помози, света Недеља, пружи нам руку своју са Небеса, макар те и не молили онако како то заиста треба, него само са вером да нам ти својим молитвама можеш помоћи. Нека нам барем та вера буде залог да ћеш се смилovati на нас, да ћеш топло замолити Господа за оне који то можда и не заслужују.

Помоли се, света мученице, да нас Господ погледа и смилује се на нас као на недоношчад, која ништа не знају, коју све треба испочетка учити. Помози нам да устанемо из греха, из каљуге у којој се као свиње ваљамо, и да начинимо бар један мали корак ка светлости, ка добру. Велика нас је срамота и да ти кажемо шта нас све мучи, због чега све лежимо у том блату, али, сами из њега изаћи никада нећемо, без нечије сигурне руке, која ће нас подићи и повести ка спасењу. А прљава нам је и душа и тело, света Недеља, све је у нама окорело од греха, па те молимо, поведи нас, молитвама својим, ка бањи истинског покајања, изведи из нас потоке суза који ће нас прати и чистити, који ће нам повратити онај одавно изгубљени лик Христов који смо кроз крштење задобили.

И ништа друго не тражимо од тебе, славна мученице Недеља, осим тих покајних суза, до краја живота нашег, које ће нас омекшати, очистити, изменити на боље, јер ако истински увидимо колико смо се огрешили о Господа, можда ћемо смоћи снаге, молитвама твојим, и да испросимо опроштај од Њега, и да зацелимо све греховне ране које смо задобили кроз овај живот до сада.

Можда ћемо једног дана, вођени руком твојом, моћи смело да се исправимо пред Господом, можда ћемо смети да подигнемо очи и кажемо: “Грешили смо, много смо грешили, али смо се и кајали, и добро чинили. Нека милост Твоја, Господе, ако је воља Твоја, одреди и наше место у Царству Твоме, тамо где пребивају покајани грешници, јер једино ту можда можемо да добијемо неки удео.”

А нама би и то било доста, и то место далеко од двора твојих, света мученице Недеља, само да у паклене муке не одемо. Нама би било доста да издалека гледамо славу твоју, и славу свих оних који су Богу свим бићем угодили. Ми би били пресрећни само да можемо да слушамо ону сладосну песму којом сва Небеса вечно славе Господа, појући: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуни су Небо и Земља славе Твоје, од сада па до века. Амин.

Акатист написао: Мирко И. Нанић